

TOPLUMCU MHP

ARIF YALÇIN*

21. yüzyılın tarihsel kazanımı, sosyalizm, komünizm, Darvinizm gibi insan ahlak ve fıtratına mugayir fikirlerin nihayetinin bir hiç olduğuna insanlığın şahadetidir. Bu fikirler ardında son savunucularını topluma numune bırakırken, her şeyin zıttı ile kaim olması reaksiyoner ideolojik hareketlerin popülizmini düşünce dünyamıza bırakıp gitti.

Membaı ve nihai gayeleri dünya ile mahdut fikir ve rejimlerin alternatifi de zıttı da pek tabii mümkündür. Oysa hakikatin penceresinde “zıt” yoktur. Hak ve hakikatten beslenen bir ideoloji için de aynı durum söz konusudur. Türk-İslam değerlerinin şekil ve öz verdiği “Ülkücülük” Hakk’a Türkçe bakış, hakikat merkezli bir ideoloji, bir hâl okumasıdır.

Peki ya diğer fikirler için durum aynı mıdır? Misal, 20. yüzyılda dünyanın buhranı olan materyalizmdi. Materyalist kuramın zıddı olan liberalizm ise çağdaş dünyanın (21.yüzyılın) çıkmazı olmuş, mevcut toplumsal buhranın soyut faili hâline gelmiştir.

Memleketimizin bugünkü fotoğrafının çerçevesi liberalizm duvarındadır. Liberalizmin sözlük anlamını bir ansiklopediden şöyle alabiliyoruz; bireysel etkinliklerde serbestliğe ayrıcalık tanıyan iktisat kuramı. “Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler.” özdeyişiyile özetlenen liberalizm her çeşit ‘planlı’ ve ‘güdümlü’ iktisat denemesine, kişinin girişim ve özgürlüğü adına karşı çıkar.” (Grolier International Americana- sayfa 198). Birey çıkarları-

*Araştırmacı - Yazar.

nın toplumun genel çıkarlarının önünde olduğu, devlet müdahalesinin söz konusu olmadığı, sadece rekabetin dengeleyici olduğu ve genelde “olabileceklerin en iyisi” olarak tanımlanan bir sosyal-iktisadi sistem. Fakat pratikte liberalizm böyle sevimli ve problemsiz değildir. Biz biliyoruz ki rekabet her zaman ve her şartta dengeleyici olamamaktadır. Bir başka ifadeyle her zaman rekabet olamamaktadır. 1976-77 yıllarında ürettikleri kadarını satamayan ve giderek stokları artan ve artık bir tehlike devrine giren madeni eşya sanayicileri, iş yerlerinde emeğin bekçisi olarak, devrimcilik adına, enternasyonal işçi sınıfı adına temsil yetkisini elinde bulunduran “Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)”e bağlı sendikaları bir şekilde (!) razı

Türk-İslam değerlerinin şekil ve öz verdiği “Ülkücülük” Hakk’a Türkçe bakış, hakikat merkezli bir ideoloji, bir hâl okumasıdır.

ederek greve sürüklemişler ve 9 ay süren o “büyük işçi direnişi” (!) neticesinde fabrikalarını kapatmak zorunda olmadan, işçi çıkarıp tazminat ödemek zorunda kalmadan ve diğer hukuki ve iktisadi zorlukları yaşamadan stoklarındaki “beyaz eşya”yı tüketmişler, grev başlarken ortalama 5-6 bin lira civarında olan buzdolapları grevin son günlerine doğru artık 13-15 bin liradan satılır olmuştur. Yani bir taraftan stoklar tüketilmiş diğer yandan yüksek kâr oranı elde edilmiş, fiyat standardı da bu arada yukarıya çekilmiştir.

80’li yıllarda ihracat artsın düşüncesiyle bütün kanun ve kuralların esnetildiği bir ortamda (birçok yönüyle bugünlere benzer) zekâsını rahmani değil de şeytani kullanan insanların sağlı sollu “hayalî ihracat” darbeleri devleti groke duruma düşürmüştür. İhale yolsuzlukları, rüşvetin, başbakanın gelen “Benim memurum işini bilir.” vizesiyle kurumlaşması ve daha birçok talihsiz beyan ve eylem liberal sistemin tezahürleridir. Bu ifadeler ve psikoloji maalesef yalnızca o günde kalmamış neredeyse “gizli bir iç tüzük” hâlini almıştır. Aynı yıllarda Milliyetçi Hareketin hem ideolojik hem de popülist eleştirileri daha çok bu zeminde olmuştur.

90’lı ve 2000’li yılların hâlen devam etmekte olan “vurgun tefrikaları”nu ise taze hatıralar olduğu için hatırlatmak ihtiyacı duymuyorum.

Esasen bu sistemde her türlü spekülâtif kazanç meşrulaşmıştır ama, ülke ekonomisine olumlu iştiraklerini varsaydıgımızdan, bize nispeten daha meşru görünen sanayi iş kolundaki holdingler bile yasaların izniyle oluşturdukları paravan şirketleri bataкта göstererek ya da ortaklar cari hesaptan harcamalar yaparak ve diğer benzeyen yollarla “ancak kendilerinin

gerek gördüğü kadar vergi” vermektedirler. Serbestlik, yani liberal sistem iktisaden özetle budur.

Sosyal ve kültürel boyutuyla liberalizm bundan da içler acısıdır. Oğluna ve kızına söz geçiremeyen babaların vazgeçemedikleri evlat sevgisi, onları âdeta kanser ederken, özgürlük ve serbestlik adına toplum dışı yaşamaya özenen genç insanlar, o kadar süratle çoğalmaktadırlar ki artık toplum dışı olmadıklarını, mesela homoseksüel, alkolik, madde bağımlısı vs. olmalarına rağmen toplumun parçası olduklarını iddia eder olmuşlardır. Bu meyillerin meşruiyeti “demokratlar, muhafazakârlar, sosyal demokratlar” tarafından da maalesef haklı görülmüş, parti tüzüklerine girecek kadar da yol kat etmiştir ve kendileri gibi olmayanlar nezdinde de bu düşüncelere entelektüellik ve çağdaşlık adına yandaşlar bulunmuştur.

Ticarette sözün senet olduğu yakın günler çok çabuk gerilerde kaldı ve artık senedin ve çekin kendisi dahi itibar görmez oldu. Türk lirası artık işlerlik kaybederken dolar ve avro manav alışverişine kadar nüfuz etmektedir. Güvene dayalı “veresiye alışveriş” hatıralarımızda kaldı artık. Kredi kartı ve banka faizleri dünyanın hiçbir ülkesinde, ülkemizde olduğu kadar geniş bir tabanca desteklenmedi ve bankalar 2010 yılında 20 milyar dolarlık bir kazanç elde etti. Üstelik Müslüman bir toplumuz ve güya muhafazakâr bir siyasi yapı iktidarında gerçekleşti tüm bunlar. Gerçekleşti, zira AKP’de liberalizm, İslam’ın önünde. Aşağıda belirteceğimiz üzere, kapitalizmde elitin içinde olmak, değerlerden sıyrılmak ile mümkündür. Zira başbakanın “Paranın dini, imanı olmaz.” ifadesi buna en açık bir talihsiz beyandır.

Tanzimattan bu yana, “Batılılaşma” adına fertçi zihniyetin özendirilip, dayatıldığı bu toplum, kendisini yönetsin diye vekil olarak seçtiği insanlara da güven duymamaktadır. Siyaset için değil de ticaret milletvekili olanlar parlamentonun çoğunluğunu teşkil eder olmuştur.

“Temiz toplum” kampanyası toplumun tepkisiyle yön değiştirmiş, “temiz yönetim” kampanyasına dönüşmüştür. Siyasette dürüstlük yerine bireysel menfaat tercih sebebi

80’li yıllarda ihracat artsın düşüncesiyle bütün kanun ve kuralların esnetildiği bir ortamda (birçok yönüyle bugünlere benzer) zekâsını rahmani değil de şeytani kullanan insanların sağlı sollu “hayalî ihracat” darbeleri devleti groke duruma düşürmüştür.

olmuştur. Partilerin programlarında dahi iktisadi yönelimler ve vaatler, ahlaki ve millî vazgeçilmezlerden daha da mühim hâle gelmiştir. Toplumsal çıkar, tercih edilme sebebi olarak artık geri planlara düşmüştür. Milliyetçi Hareket Partisinin 42 yıllık siyaset sürecinde aldığı eleştirilerin en başında şu cümle yok mudur; “Onları boş ver (onlardan kasıt, ahlak, iman, devlet, millet, vatan), siz ne veriyorsunuz?”

Ülkemizde yaşadığımız örnekler ile iktisadi, sosyal ve siyasi olarak liberalizmin görüntüleri işte bunlardır. Liberalizm, yani bir diğer deyişle serbestlik, özgürlük işte budur.

Biz tabii ki devletin her şeye müdahil olduğu bağınaz “sosyalist” sistem

**Millî değerlerden
öç alma tavrı
ve liberalizmin
kol kola olduğu
bu günlerde
şunu net olarak
söyleyebiliriz;
liberal sistem
Türk toplumuna
göre değildir.**

yanlısı değiliz. Zira Allahsız ve ahlaksız sosyalizm ile mücadelemizin hatıraları hâlâ diridir. Fakat teoride hudutsuz serbestlik esasına dayalı, devletin müdahalesini hiçbir şartta kabul etmeyen liberal sistem, pratikte dün, batan özel şirketlerin devlet tarafından (vergi kaçırılmayan işçi, memur ve küçük esnaf gibi toplum katmanlarının büyük çoğunluğunu teşkil edenlerin vergilerinden temin edilen paralarla) kurtarılmasını gelenek hâline getirmişken bugün bu serbestliğin garantörlüğünü üstlenen iktidar partisinin dağıttığı yardım paketleri “oy teşvik ve rüşveti” olmuştur. Bunun adı sosyal devlet olmuş, gerçek ihtiyaç sahipleri yerine il-ilçe başkanlığındaki listeye yardım dağı-

tılmıştır. Biz biliyoruz ki sosyal devlet anlayışı bu değildir. Böylesine yüksek verginin hâkim olduğu ve adaletsiz ceza koçanlarının hayatı daha da zorlaştırdığı bir toplumda sosyal devletten bahsedemeyiz.

Millî değerlerden öç alma tavrı ve liberalizmin kol kola olduğu bu günlerde şunu net olarak söyleyebiliriz; liberal sistem Türk toplumuna göre değildir. Başka toplumlar bunu hazmedebiliyor olabilirler ama bize uymadığı ve rahatsızlık verdiği hatta bizi başkalaştırdığı bir realitedir. Bir başka realite ise, liberalizmin “tekelci kapitalizm”in gençlik yaşları olduğudur. Bu sürecin devamında vahşi kapitalizm vardır.

Maalesef bugünkü Türkiye bu sistemin ticari ve sosyal çöplüğü olmuş ve bu din dışı sistem muhafazakâr elitler kanalıyla meşrulaşmaya yüz tutmuştur.

TOPLUMCU ANLAYIŞ VE MHP

Toplumculuğu bazı sözlükler sosyalizmle eş anlamlı gösterirler. Yani devletin bütün iktisadi yapıyı kontrol altında tuttuğu bir sistem olarak tanırlar. Oysa “toplumculuk” ifadesi tek başına bir sistemi anlatmadığı gibi sosyalizm ile de eş anlamlı değildir. Toplumculuk bir ilkedir, bir karakterdir. Esas olarak toplumun menfaatlerinin fert menfaatlerinin önünde tutulması, ferdin menfaatlerinin toplum menfaatlerinin içinde gözetilmesi, korunması ilkesidir.

Toplumculuk MHP'nin doktrini “Dokuz Işık”ın temel umdelerinden biridir. “MHP Parti Programı”nda toplumculuk şöyle özetlenmektedir;

“Türk toplumculuğu ‘sosyal devlet’, ‘mutlu millet’, ‘sınıfsız toplum’ ve ‘adalet’ ilkelerin istikametinde milliyetçi düşüncenin sosyal hayata bakışını ifade eder. Asırlar boyunca törelerimizin ve inançlarımızın bize kazandırdığı dayanışma ruhundan doğan ve toplumumuzun çağdaş ihtiyaçlarına göre biçimlenen toplumculuk anlayışı topyekûn sosyal meselelerimizin çözümlenmesinde tek çıkar yoludur.

Yabancı kültürlerin eseri olan sosyalizm, komünizm ve liberalizm gibi fikir akımlarının, çağdaş toplumların meselelerini çözmekte gösterdikleri zaaf, hatta acz, insanlığı her geçen gün çaresizliğe itmektedir.

Partimiz, Türk-İslam tarihi ve medeniyetinin bir geleneği olarak gördüğü ve çağdaş bir uygulama ile devlet hayatına sokmayı planladığı “Türk toplumculuğunu milletimiz için gerileme ve çöküşten kurtulmanın ve yükselmenin çaresi olarak görür.”

“TOPLUMCULUK; Her çeşit faaliyetin toplumun yararına olacak şekilde yürütülmesi görüşüdür. Sosyal ve ekonomik olmak üzere iki ayrı bölümü kapsamaktadır. Ekonomik görüş olarak mülkiyeti esas kabul eden fakat mülkiyetin millet zararına kötüye kullanılmasına karşı olan bir görüşü belirtir. Karma ekonomiyi ve stratejik, ekonomik faaliyetlerin devlet kontrolünde bulunmasını öngörür. Sosyal görüş olarak sosyal adalet düzeni, fırsat eşitliği, sosyal güvenlik ve sosyal yardımlaşma teşkilatı kurulmasını kabul eder.

Toplumculuk bir ilkedir, bir karakterdir. Esas olarak toplumun menfaatlerinin fert menfaatlerinin önünde tutulması, ferdin menfaatlerinin toplum menfaatlerinin içinde gözetilmesi, korunması ilkesidir.

Toplumculuk ilkesine göre; Türk milletinin sosyal teşkilatlanması altı sosyal dilim olarak gerçekleştirilecektir. Bu sosyal dilimler şöyle gerçekleştirilecektir: Köylü, işçi, esnaf, memur, işveren ve serbest meslek sahipleri. Bugün işçi ve esnaflarımız arasındaki sosyal güvenlik sistemleri yetersizdir. Bu sebeple milliyetçi düzende altı sosyal dilimin sosyal hakları güvence altına alınacaktır. Böylece işçi sigortaları gibi esnaf, memur ve köylü sigortaları da oluşturulacaktır.

Sosyal adaletin sağlanması için ilk koşul iktisadi demokrasinin gerçekleştirilmesidir. İktisadi demokrasi; millete bağlı sosyal dilimlerin iktisadi kararlarda söz sahibi olmasıdır. İktisadi demokrasiyi gerçekleştirmek için Türk milletini meydana getiren altı sosyal dilim üretim araçlarının sahibi ve ortağı yapılmalıdır. Tasarruf ve Yatırım mantığıyla kendi makinesini kendi yapan ve dışa bağımlı olmayan "fabrika yapan fabrikalar" kurulacaktır. Dışa bağımlı olmadan kurulan bu fabrikalar tüm üretim kârını yeniden tasarrufa ve artımını da yatırıma verecektir. Böylece hem yeni fabrikalar için sermaye hazırlanacak hem de sosyal adaletin gerçekleştirilmesi için kaynak oluşturulacaktır. Milliyetçi düzende herkese hakkı kanun hâkimiyeti altında verilecektir.

Sosyal adaletin sağlanması için ilk koşul iktisadi demokrasinin gerçekleştirilmesidir. İktisadi demokrasi; millete bağlı sosyal dilimlerin iktisadi kararlarda söz sahibi olmasıdır.

Altı sosyal dilimin eşit bir şekilde üretim araçlarının ortağı olması yeni bir sektörü doğuracaktır. Bu sektör "millet sektörü"dür. Milliyetçi düzende Türk iktisadi, üçlü sektöre dayanan yeni bir

karma ekonomi düzeni kurulacaktır. Bu sektörler, "devlet sektörü", "millet sektörü" ve "özel sektör"dür.

Devlet sektörü yeniden düzenlenerek millî kalkınmaya mâni olan körü körüne devletçilik yerine modern ve milli çıkarlara uygun bir devlet sektörü oluşturulacaktır. Devlet, ağır harp sanayi, alt yapı hizmetleri, iletişim, ulaşım ve maden sanayi gibi kilit noktalardaki hizmeti görecektir. Bankacılık, sigortacılık, iç ve dış ticaret hizmetleri bu üç sektör arasında koordineli bir şekilde paylaşılacaktır." Bu görüşler bugün için geliştirilmeye mecburdur fakat bunda kırk yıl önce milletimize bir reçete hüviyetinde sunulan bu fikirler, haklılığını ve geçerliliğini hâlen devam ettirmektedir.

TÜRK-İSLAM TASAVVURU TOPLUMCUDUR

İslamiyet öncesinde de “Türk töresi” belirgin bir toplumcu karakter taşımakta idi. Orhun Kitabeleri’nin bir bölümünde Bilge Kağan, amcası ve kendi yönetim zamanlarından şöyle bahis etmektedir:

“... Babam kağan uçtuğunda kendim sekiz yaşında kaldım. O töre üzerine amcam kağan oturdu. Türk milletini tekrar tanzim etti, tekrar besledi. Fakiri zengin kıldı, azı çok kıldı.

Ölecek milleti diriltip besledim. Çıplak milleti giydirdim. Fakir milleti zengin kıldım. Değerli illiden, değerli kağanlıdan daha iyi kıldım...”

Nihal Atsız, Orhun Kitabeleri, Dede Korkut Hikâyeleri ve benzeyen tarihî kaynakları esas olarak Orta Asya Türk tarihini “Bozkurtlar” (Bozkurtların Ölümü-Bozkurtlar Diriliyor) isimli eserinde romantize ederken, Türk kağanlarının, çadırlarını yılda bir kere yağmalattırarak toplumun gelir dağılımına hassasiyetlerini ortaya koyduklarına işaret eder.

İslamiyet sonrasında Türk töresi, İslam dininin toplumcu hüviyetinden kaynaklanan yeni toplumcu ananeler kazanmıştır. Mesela sifteh yapan bir esnaf bir sonraki müşteriye sifteh yapmayan komşusuna gönderirdi.

İslamiyet “Kur’an” kaynaklı şöyle bir ana fikre sahiptir: “Servet, zenginler arasında dönüp dolaşan bir devlet olmasın.” (59. sure, 7. ayet).

Bu amaçlardır ki, İslam dininde zekât, sadaka, fitre ve iane gibi emir, farz ve tavsiyeler vardır. Bakara suresinde Allah (C.C.) Resulüne “Sana mallarından ne kadarını vereceklerini soruyorlar; de ki, sizi sıkıntıya sokmayacak kadarını verin.” buyuruyor.

İslami esaslar ile yönetilen toplumların gelir dağılımları zekât, sadaka, fitre gibi kurumlara rağmen, hesaba katılmayan güçlerin etkisiyle dengesini kaybetmişse, millî gelirden emeklerinden fazla pay alanlar var ise idareciler tarafından, devlet tarafından iane kurumu işletilerek bu gibilerin tekrar toplumun genel seviyesine yakınlştırılması dengenin tekrardan sağlanabilmesi icap eder.

Yine bir hadisîşerifte Hz. Peygamber, “Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir.” der.

Bu benzeri çokça ayet ve hadis vardır ve bütün bunlar İslam dininin toplumcu bir karaktere sahip olduğunu göstermektedir.

İslamiyet sonrasında Türk töresi, İslam dininin toplumcu hüviyetinden kaynaklanan yeni toplumcu ananeler kazanmıştır.

Türk milleti esasen toplumcu bir karakter taşıyan töreye sahip olduğu için yine toplumcu bir karakter taşıyan İslam dinini çok kolay kabullenmiş ve İslam dininin gelir dağılımına ilişkin kurumlarını da içtenlikle sahiplenmiş ve töresine katmıştır.

Ta ki Tanzimat ile birlikte Osmanlı Türklerine fertçi zihniyet dayatılana kadar. “Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın.” felsefesini kabul ettirme gayretinde olmuşlardır ve giderek Türk milletinin güzel harsları, örf ve ananeleri küllenmiştir. Fakat bazı özel ve önemli durumlarda ortaya çıkmasından biliyoruz ki, bu yüce millet öz değerlerini küllerin altındaki kor gibi saklı tutmaktadır.

Ülke sathında yapılmış olan ısmarlama kongrelere rağmen Türkeş sonrasında, MHP delegasyonu liberalleşme arayışlarını reddetmiş, Büyük Kongrede Türkçü-İslamcı-toplumcu çizginin, hareketin doğuşundaki çizginin temsilcilerine yönetim görevi vermiştir.

MHP TOPLUMCUDUR

Biraz önce de belirttiğimiz üzere “Dokuz Işık” doktrininin temel umdelerinden biri toplumculuktur. Nitekim MHP Parti Programı, toplumculuğu vazgeçilmez olarak kabul etmekte ve takdim etmektedir. 2011 Genel Seçimlerinde de maddi ve manevi toplumcu hassasiyet yalnızca MHP liderinin beyanlarında ve seçim vaatlerindedir.

MHP'nin merhum Genel Başkanı, Başbuğumuz Sayın Alparslan Türkeş'in MHP 4. Olağan Kongre açış konuşmasının daha ilk paragraflarındaki şu cümlesi aklımıza mih gibi kazınmıştır: “MHP olarak hepimizin özlediği yeni düzeni kuracağımızı açıkça taahhüt ediyorum”. Vurguladığı yeni düzen, MHP'nin iktisadi, sosyal ve siyasi söylemlerini içeren “MİLLİYETÇİ – MUKADDESATÇI – TOPLUMCU sistem” dir.

MHP kadroları her hizmet noktasını yakaladığında; gerek Alparslan Türkeş'in başbakan yardımcılığı sırasında uygulanması için gayret ettiği “toprak reformu” örneği ile gerek Gümrük-Tekel Bakanlığının MHP'nin uhdesinde bulunduğu dönemlerde devlet ve millet menfaatlerinin ölesiyeye

sahiplenilmesi ile ve 1999-2002 yılları arasındaki koalisyon hükûmetinde MHP milletvekillerinin Meclise takdim ettikleri kanun tekliflerinin özünde

ve gerekse MHP'li belediyelerin şaibesiz, sosyal adaletçi bir hizmet anlayışı örneklemeleri ile MHP'nin toplumcu tavrını ifadede bırakmamış, icraata taşımıştır.

Ülke sathında yapılmış olan ısmarla- ma kongrelere rağmen Türkes sonrasında, MHP delegasyonu liberalleşme arayışlarını reddetmiş, Büyük Kongrede Türkçü-İslamcı- toplumcu çizginin, hareketin doğuşundaki çizginin temsilcilerine yönetim görevi vermiştir. Sürecin kutlu seyri Sayın Devlet Bahçeli liderliğinde yeni kazanımlara da sahip olmuştur.

Nitekim bu yönetim kadrosunun görevde bulunduğu bugüne kadar olan dönem içerisinde söylem ve icraatları bu istikamette olmuştur

Evet... MHP toplumdur! Böyle de kalacaktır!

TOPLUMCU MHP; SONUÇ: DPT'Yİ TÜRKES KURDU!

Planlı kalkınma dönemi, Türkiye Cumhuriyeti'nin ekonomi sürecinde bir evrimdir. Gelişmiş dünya devletlerinin, ilgi sahalarındaki diğer bazı az gelişmiş ülkelerin ekonomik ve sosyal gelecekleri için bile çeşitli planlar yaptığı dönemlerde yine bu az gelişmiş ülkelerden sayılabilecek ülkemizde, ekonomi önceden belirlenmiş hedeflerden yoksun bir şekilde, tabiri caizse akıntı ile birlikte seyrederken, bu yanlışlığın farkına varan Türkes, 1960 İhtilali döneminde DPT'yi kurdu. Böylece 5 Yıllık Kalkınma Planları ile ülkenin sosyoekonomik gelişimi hedeflere endekslendi ve bu hedefleri yakalamak için gerekli olan projeler üretildi, kalkınma süreci hızlandı. Yatırımlar, üretimler, ihracatlar artık bu hedefler doğrultusunda yapılır oldu.

TOPLUMCU MHP; SONUÇ: TÜBİTAK'I TÜRKES KURDU!

Bilim ve teknoloji çağında üretimin ilkel teknoloji ile yapılması rantabiliteyi ortadan kaldırır. Gelişmiş ülkeler ise az gelişmişlere hep eski teknoloji ihraç ederler. Bu, tabii ki onları mütemediyen sömürebilmek içindir. Büyük devletlerin casusluk örgütlerinin günümüzdeki en önemli

Milliyetçi Hareket, en temelde birbirini gebe bırakan liberalizm, kapitalizm, komünizm vs. gibi insan fıtrat ve ahlakına aykırı bilcümle fikirlerin karşısındadır ve açacağı tahribata karşı da donanımlı bir siyasi çatıdır.

çalışma sahası teknoloji casusluğudur. Bilim ve teknikte daha önde olan, dünya siyasetine daha çok nüfuz edebilmektedir.

İkinci Dünya Savaşının yerle bir ettiği Japonya bilim ve teknik sayesinde çok kısa bir sürede dünya devletleri arasına girebilmiştir. Müthiş bir toplumsal irade sergilemişler, Batı'da öğrenim yapıp yetişen bütün Japon bilim adamları ülkelerine dönmüşler ve ülkelerinin kalkınmasına hizmet etmişlerdir. Bugün amacına yeterince hizmet edemese de kuruluşundaki niyet itibarıyla fevkalade ideal bir kurum olan TÜBİTAK'ı da bu ülkeye Alparslan Türkeş kazandırmıştır.

"Tarım Kentleri" de MHP'nin projesidir, DOKUZ IŞIK doktrininde ve parti programında yer alır. Bu proje MHP tarafından 70'li yılların başlarında Türk kamuoyuna takdim edilmiştir. Esas itibarıyla, ortalama 10 köy için belirlenecek merkez köylere sağlık, eğitim, güvenlik ve benzeri devlet hizmetlerinin, çevre için yeterli boyutlarda götürülmesi ile çevre köylerin yapılanmaları itibarıyla bu merkez köye doğru bir akış içinde olmaları ve zaman içinde bir kent hüviyeti kazanacağı gelişme sürecini ihtiva eden "Tarım Kentleri" projesi bundan 40 yıl önce uygulamaya konulmuş olsaydı muhakkak ki bütün ülkeye fevkalade faydaları olabilecekti fakat en önemlisi güneydoğu bölgemizde bugün yaşanan sorunların belki de önu o günden kesilmiş olacaktı. Bugün güvenlik nedeniyle boşaltılan mezzralar olmayacaktı, eğitim ve sağlık benzeri asli devlet hizmetleri de yeterli olduğu için "göç" asgari boyutlarda kalacak ve bölgesel yatırımlar bugünkünden çok daha fazla olacaktı. Neticede hiç kimse bunların eksikliğini istismar edip yöredeki körpe beyinli genç insanları kendi halkına ve devletine kurşun sıkmağa ikna edemeyecekti.

Bununla birlikte MHP Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli'nin başbakan yardımcısı olarak görev yaptığı 1999-2002 arasında MHP yönetimindeki bakanlıklar da birçok toplumcu projenin hazırlayıcısı ve uygulayıcısı olmuştur. Tek başına iktidarın avantaj ve geniş alanından istifade etmekten bugüne kadar mahrum olan MHP, 2011 Genel Seçimlerindeki vaatleriyle de "toplumcu" niteliğinin ve hassasiyetinin gereğini yerine getirmiştir. Parti programını ve seçim beyannamesini okuduğunuzda baştan sona gördüğünüz hassasiyet, milliyetçi, mukaddesatçı, toplumcu kaygıdır.

Milliyetçi Hareket, en temelde birbirini gebe bırakan liberalizm, kapitalizm, komünizm vs. gibi insan fıtrat ve ahlakına aykırı bilcümle fikirlerin karşısındadır ve açacağı tahribata karşı da donanımlı bir siyasi çatıdır. Bu anlamda yalnızca etnik bölücülük yahut antikomünist bir akım olarak addedilemez.

Filhakika MHP'nin, liberalizmin hamiliğindeki kapitalizme karşı bir mücadelesi vardır. 1980 öncesi sosyalist tehditlerin karşısında milletin millî ve manevi bendi olan mukaddesatçı, milliyetçi yapı (MHP), şimdi ise

liberalizmin kıskaçından toplumu kurtarmanın derdindedir. Kapitalizm, bir grup elitin lüks yaşama modelidir. Ne acıdır ki komünizm için de aynı durum söz konusudur. Komünizmde bu kitleye Komünist Parti üyesi olanlardan bir grup dâhil olabilirken, kapitalizmde bu elitin içinde olmak, millî ve manevi değerlerden arınmış bir ticari ve siyasi teori-pratik ile mümkündür. Fark olarak 21. yüzyılda kapitalizm, birkaç ufak hamle ile “sesi çıkmayan” yani sosyalist propagandaya muhatap olmayacak bir kitle oluşturmuştur. Devlet eliyle dağıtılan yardımlar, tembelliğe alıştıran bir kitleyi siyasi iktidarın doğal destek tabanı yaparken, istihdam projelerinin olmaması yahut yüksek vergi sistemi, ticaret ve üretimi zaten en başta baltalamaktadır. Ağır şartlar altında üretim yapamayan ve ticaretini devam ettiremeyen Türk insanı, yabancıya sağlanan imtiyazlar karşısında “sadaka kültürüne” mahkûm edilmiştir. Aynı zamanda hiçbir denetime tabi olmadan buzdolabından otomobil paspasına, ayakkabıdan sofraya örtüsüne kadar her şeyi satan büyük marketler karşısında küçük ve orta ölçekli esnaf işyerini kapatmak zorunda kalmıştır. Bu tahribat, kapitalist AKP'nin sadakat sadakası ile kapanmayacak kadar geniştir. Yalnızca ekonomide değildir bu adaletsizlik. Eğitimde Millî Eğitim Müfredatı, bürokraside sendika, içtimai hayatta cemaat mensupluğu, bazı gazetelere aboneliğin getirileri, siyasi sadakattan gelen atamalarda liyakate bakmamak hep bu liberal seçkinci ruhların marifetidir. Değerlere göre pratik geliştirmekten öte değerleri materyallaştıran liberalizm, AKP ve cemaat kafasının, toplumcu, mukaddesatçı, milliyetçi çözüm ise Milliyetçi Hareket Partisinin muhtevasıdır.

